

**Algemene Beschouwingen
Begroting 2016 Weert**

Waat unne Kêrmes!

Terwijl hij aanschouf in een lange rij auto's ter hoogte van Boshoven keek burgemeester Heijmans voor zich uit. In de verte hoorde hij de aanstekelijke muziek van de grote Weerter Kermis. De Ringbaan stond alweer vast en door de kermis was er geen andere route naar het gemeentehuis. De politiek zou eens wat aan die Randweg moeten doen, mijmerde hij. Ik zal er Harrie eens op wijzen. Misschien kunnen we van de **Ringbaan toch nog een prioriteit** maken. Harrie was wethouder Harrie Litjens en die had het heel wat gemakkelijker om het kolossale vergaderpaleis aan de Singel te bereiken. Hij stak een sigaretje aan en startte zijn scooter. Beiden waren op weg naar een bespreking over de begroting van de stad Weert.

Aangekomen in de B&W-kamer zaten de collega's al klaar. Frans, Paul en Marc. "De burgemeester is iets later", zei Marc. "Iets met een rij auto's op de Randweg." "En Geert", vroeg Frans? Geert was wel vaker 's ochtends iets later, iets wat hij 's avonds ruimschoots compenseerde. De deur vloog open. Geert vloog binnen en begon meteen: "Ik heb toch een idee", opende de junior van het stel. Als we nu een verbinding leggen tussen **duurzaamheid en onderwijs** en daar Weert Energie bij betrekken kunnen we snel draagvlak vergroten om Weert de klimaatdoelstellingen te laten halen. En in 2020 moet de Kermis energieneutraal kunnen, voegde hij eraan toe". Het schuldgevoel knaagde toch wel een beetje aan groene Geert. In een paar dagen tijd draait zo'n kermis er toch wel een paar honderd ton Co2 aan uitstoot doorheen. "Hoe kunnen we dat nu compenseren? Misschien een **zonnepanelenpark** op de hoogste berg van Weert?" Frans keek een beetje schuin op van zijn papieren, terwijl ook de burgemeester haastig binnen schoot.

"Goedemorgen", zei Jos. "Nog bijzonderheden?" Marc: "niet echt. D66 heeft weer eens wat vragen gesteld over de **OZB-verhoging**, maar dat pak ik wel op zoals altijd. Ik maak wel een antwoord waar ze tevreden mee moeten zijn over onbenutte belastingcapaciteit". Dat was nog eens een vondst. Bovendien, dat snapt behalve Pierre Sijben toch niemand.

"Ik heb een idee", brak Geert in. "Zullen we naar de kermis gaan en onderweg vergaderen? Leuk en inspirerend. Nieuw! Lef! Misschien krijgen we wel nieuwe ideeën!" Harrie knikte instemmend: naar buiten, dat betekende tijd voor een sigaretje.

En dus ging het gezelschap op pad. Op naar het Waterfront, ofwel het Bassin. Het lustige zestal vergaapte zich aan alle bling-bling en mooie kleurtjes van de verschillende attracties. "Ik heb een idee", riep Geert! Als we nu eens al dat lelijke grijs in de Weerter binnenstad even vrolijk overschilderen met **Street Art**, ziet de stad er meteen heel anders uit. "Goed plan", zei de dichtende wethouder, terwijl Geert en Jos vol bewondering naar een reusachtige bewegende pop staan te kijken van spookhuis Thriller.

Bij Thriller denkt de wethouder ruimtelijke ordening aan hele andere dingen. Zijn gedachten dwalen af naar **De Poort van Limburg**, die goed verstopt ligt achter de kermisattracties. Dat ding kost zoveel per week, hopelijk kan ik hem snel verpatsen aan de Provincie om er een archeologisch depot van te maken, denkt hij. De glossy folder om de provincie te overtuigen steekt uit zijn binnenzak. Zo heeft ieder zijn eigen problemen bij het Waterfront. Harrie staat omstandig een passant in de verder lege passantenhaven uit te leggen hoe de meter daar *zou moeten werken* en wethouder Paul doet verwoede pogingen enkele toevallige Syrische passanten uit te leggen dat de Lidl toch echt niet bij de stadbrug ligt, maar meer in Weert-West. Bij *Waterfront* hebben deze mensen sowieso hun eigen gedachten.

Weert-West? Onmiddellijk vonkt het weer bij Geert. Hoezo geen programma voor zo'n groot complex? Kunnen we niks met de kermis? 365 dagen per jaar autoscooters, polypen, pushers en suikerspinnen. Meer **maatschappelijk medegebruik** is er niet. Hij maakt een aantekening om het later voor te stellen aan zijn collega's.

Het mannelijke zestal zette koers naar de Spinning Coaster XXL. “Soort van gemeentelijke begroting”, grapte de secretaris. “Gaat alle kanten op, kent hoge pieken en diepe dalen en het tekort eindigt XXL.” “Alleen duurt deze rit flink wat korter dan de begrotingsbehandeling”, zuchtte Harrie, terwijl hij zijn aansteker pakte.

Van het Bassin werd de tocht vervolgd richting de monumentale Martinuskerk. Onderweg passeerde men het oude gemeentehuis, waar nog volop werd geschilderd en gewerkt. Frans glom terwijl hij de schilders gadesloeg. Hij had nog wel een probleempje met de **meerjarenonderhoudsbegroting** van dit complex, maar dat was voor een ander moment. Wellicht zelfs pas een probleem voor een wethouder die na hem zou komen. Maar dat zou zijn tijd wel duren. Zeker nu de altijd oplettend kritische **onafhankelijke rekenkamer** door steeds weer bezuinigingen steeds minder tanden kreeg.

Bij de kerk werd het druk. Niet in de kerk, die wordt steeds leger, maar ervoor stropste de massa. Een mooie gelegenheid voor de wethouder financiën om een aantal lotjes te kopen bij Wimpy's prijzenpaleis. Is het Londen, Parijs of New York? Harrie vloog de hele wereld over: van Madrid via Bangkok naar Brussel, maar een winnend lot zat er niet tussen. Jammer verloren, dus.

Hij werd even afgeleid door een euforisch geluid naast hem: daar ontwaarde hij een bekende Ospelse ondernemer met een winnend lot in handen. Het winnend lot had Hangzhou als bestemming.

“Heb je het Tourist Information Centre al gezien”, vroeg de ondernemer? Gaat al die Chinezen de weg wijzen in Het Land van Antje. Veel betere promotie dan die landelijke **VVV** van jullie.

“Ik heb een idee!”, riep Geert, terwijl hij zich omdraaide en naar het Kerkelijk Museum keek. Paarden! Paarden? De burgemeester keek verbaasd naar zijn wethouder. Die hebben we toch al? “Nee, je begrijpt me niet Jos”, zei Geert met een twinkeling in zijn ogen. “Een **paardenmuseum!** Daarmee zetten we Weert op de kaart. Bij een paardenstad hoort een paardenmuseum. Dan kunnen die stoffige kerkelijke relikwieën een plek krijgen op zolder.” “Of in het Franciscushuis en de Fatimakerk”, lachte de slimme ondernemer, die had meegeluisterd.

De huiscolumnist van Bospop stond erop dat er een ommetje over de Nieuwe Markt gemaakt werd. Hij was gek op het glazen spiegelpaleis aldaar. Uren kon hij ronddwalen in deze 3D-doolhof, die elke keer weer andere transitieën leek aan te nemen. Daar kreeg hij zijn beste ideeën, terwijl hij in elke spiegel opnieuw zijn beeltenis kon zien. Zo had hij ergens iets opgevangen over **regelarme bijstand**. Het leek hem wel iets. Misschien konden we in Weert daar een experiment mee doen. Hij zou het Harrie eens influisteren als hij hem kon spreken in een rookpauze.

De karavaan trok verder en via *volle terrassen* en *leegstaande* winkels bereikte men het Stationsplein. Voor eens waren de kriskras geparkeerde auto's en haastig neergegooide fietswrakken vervangen door hi-tech kermisattracties. De Free Fall Tower maakte zelfs de verzakkende klinkers onzichtbaar. “Ik wou dat het elke dag kermis was”, verzuchtte de wethouder van verkeerszaken. Hij was blij met de initiatieven die mensen zelf ontplooiden om het plein aan te kleden.

Participatiemodel, schoot door zijn hoofd. Mooi woord. Mensen zorgen zelf voor een stuk openbare ruimte, levert geld op en **de woonomgeving** zou er niet op achteruit mogen gaan. Harrie doofde zijn sigaret en, keek schichtig om zich heen of hij Malika Zaboul zag en zocht toch maar naar een prullenbak voor zijn peuk.

Ondertussen had de burgemeester een gesprekje aangeknoopt met de exploitant van de 90-meter hoge toren. De verantwoordelijke voor **ICT** was vooral geïnteresseerd in hoe het toch mogelijk was dat alle processen om de inwoners van Weert van 90 meter met hoge snelheid naar beneden te laten komen zo storingsvrij verliepen. “Kom eens luisteren Marc, kunnen we nog wat van leren! Misschien iets voor in ons **masterplan**.” Vooral de noodknop die de exploitant had laten inbouwen om het proces tijdig te kunnen stoppen vonden beiden een briljante vondst.

“Iemand Geert gezien?” De paniek in de stem van de voorzitter van het College was hoorbaar. “Net was hij er nog.” Harrie verslikte zich in zijn sigaret. De mannen keken rond. Nee, hij stond nergens te kletsen met iemand, wat normaal was. “Iemand een idee”, vroeg de burgemeester? “Voor een Amber-Alert is Geert iets te oud, maar laten we eens kijken of dat **whatsapp-initiatief** in Weert-Zuid werkt”, opperde de altijd scherpe wethouder Frans. En zo geschiedde: oproep om uit te zien naar een enthousiast persoon, Ruslandkenner, schaker en vrije geest met kort, donker haar. Binnen de kortste keren stroomden de reacties binnen. En ze wezen allemaal in de richting van Weert-Zuid, naar een tentje ter hoogte van snackbar De Smulpaap. Daar aangekomen zat de wethouder geestdriftig de ene na de andere bal richting gekleurde openingen te rollen. De op-en-neer bewegende kamelen deden hem denken aan Stramproy, waar nog heel wat hobbelige wegen te nemen waren rond zijn voorgenomen sluiting van **de bibliotheek** aldaar.

Aan het eind van de Dries stond een indrukwekkende wildwaterbaan: de River Rafting. Zullen we als afsluiting hier allemaal ingaan, opperde de burgervader vriendelijk? Harrie trok snel nerveus aan zijn sigaret. “Ik moet iets bekennen, ik heb geen zwemdiploma. Vroeger, in mijn tijd op school had je nog geen **schoolzwemmen.**”, dacht hij weemoedig terug aan mooie tijden van weleer.

Plots klonken er knallen en kleurde de lucht. Het vuurwerk, dacht Harrie meteen. De kermis is voorbij.

Benieuwd of de begrotingsbehandeling van dit jaar net zoveel vuurwerk oplevert?

Vetgedrukt = ingediende motie

Fractie D66 (Tim Nijs, Erik Werps, Marie-Michèle Stokbroeks, Jeffrey Vossen)